

Oponentský posudek na bakalářskou práci

Petra Fazekašová, Dějiny lékařství – dějiny transplantací, Plzeň 2014, 47 s. + XI s. příloh
(ved. práce: PaedDr. Helena Východská, KHI FPE ZČU v Plzni)

Recenzovaná bakalářská práce se zabývá problematikou historického vývoje transplantací. V úvodní kapitole autorka rozvádí téma z odborného (biologického a medicínského) pohledu, objasňuje motivaci vzniku práce a metodiku historického výzkumu, vysvětluje zvolenou strukturu práce a provádí rozbor použité literatury.

Následují jednotlivé kapitoly, které se věnují vývoji transplantací od starověku po současnost a které akcentují především dvě svébytné oblasti transplantací, tkáňovou a orgánovou. V poslední kapitole se autorka zamýšlí i nad budoucností a perspektivami tohoto oboru.

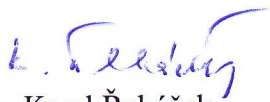
Z tematického hlediska vytýkám autorce zejména to, proč se nepokusila začlenit do příslušných kapitol alespoň základní informace o počátcích transplantací v Plzni, kde je transplantační chirurgie spojena především s prof. Alešem Podzimkem (významná byla hlavně jeho spolupráce s prof. Karlem Opatrným v oblasti nefrologie). Práce by se tím dostala na vyšší úroveň a velmi by jí to z odborného hlediska prospělo (v textu je navíc hojně citována publikace dalšího velkého plzeňského chirurga, prof. Vladislava Třešky, a jeho kolegů). Takto je práce bohužel pouhou kompilací bez významnějšího autorčina odborného vkladu a regionálního přínosu. Na druhou stranu se však jedná o vcelku čtivý text, zajímavá je zejména druhá kapitola práce, která pojednává o nejrůznějších (mnohdy i bizarních) transplantačních metodách, postupech a technikách.

Co se metodologické stránky práce týče, autorka se v úvodní části věnuje rozboru použité literatury (s. 7) a podrobně se zabývá pracemi Schotta a Portera, méně Stockarové, ale nepochopitelně zcela opomíjí již zmíněnou Třeškovu publikaci. Úsměvný je rovněž opakovaný argument, kterým zdůvodňuje použití starší odborné literatury s tím, že „*historie se nemění*“ (s. 7). Historie (snad) skutečně ne, ale pohledy na ni a její výklady zcela jistě.

Z formálního hlediska mám největší výhrady k citacím odborné literatury přímo v textu. Z hlediska jeho koherence není přijatelné, aby se citace objevovaly v textu bez jakékoliv syntaktické návaznosti či využití uvozovací věty (jako např. s. 19, pozn. 45, s. 20, pozn. 50, s. 26, pozn. 83, s. 32, pozn. 112 atd.). Text to činí těžkopádným, místy nesrozumitelným a málo konzistentním. Na s. 6 jsem zaznamenal i pravopisnou chybu (*zemřelý neboli kadaverózní dárce se dělí...*).

Přes všechny výše vyjmenované výtky doporučuji práci k obhajobě. Autorky bych se v jejím průběhu rád dotázal, z jakého důvodu se od starověku tolik chirurgů věnovalo rhinoplastikám a jakým způsobem tyto výkony souvisely se stavem po onemocnění syfilis, jak v textu zmiňuje. V závislosti na průběhu obhajoby navrhuji hodnocení **velmi dobře až dobře**.

V Plzni dne 12. 5. 2014

PhDr. Karel Řeháček
Státní oblastní archiv v Plzni